

S. Holm: Jeg tillader mig at foreslå Eagen, henvisst til et Udvalg paa 9 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag af S. Holm.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Drettelse af Landvæsenkommissioner paa Færøerne.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. S. 2585 ff.)

Lovforslaget sattes under Forhandling.

Müller: Om dette Lovforslag skal jeg sige det Samme som om det foregaaende. De to Lovforslag ere saa nær knyttede til hinanden, at de bør følges ad. Lagtinget har ogsaa haft Veilighed til at indtale sig om de Forandringer, som ere skete i det oprindelige af Regjeringen i Landstinget i forrige Samling fremsatte Forslag, og det har ikke fundet Noget at anmærke derved. Dgsaa jeg skal ligesom ved det foregaaende anbefale dette til Thingets Velvillie.

S. Holm: Dgsaa ved dette Forslag er der et enkelt Punkt, jeg vil tillade mig at fremdrage. Det er § 10, hvor der fastkættens en Godtgjørelse for Landvæsenkommissionens Medlemmer og for de Vidner, der maa give Møde udenfor deres Sjsjel. Denne Godtgjørelse er fastsat til 2 Kr. for hver Dag foruden fri Befordring. Efter danske Forstillinger vil 2 Kr. selvfølgelig ikke være for meget som Godtgjørelse for dette Arbejde, men det er dog muligt, at det alligevel ikke vil passe for Færøerne, og navnlig er jeg bange for, at denne Bestemmelse, der er indsat af det høje Landsting, vil gjøre det meget vanskeligt for Smaafolk paa Færøerne overhovedet at komme til deres Ret i Tvistemaal om Eiendomsjager og Deslige. For Dieblifter er det saaledes, at Medlemmerne af Udvalgskommissionen faae 1 Kr. 33 Ø. for hver Dag, Kommissionen er samlet, men herefter skal det være saaledes, at de skulle have 2 Kr. for hver Dag, Forretningen har nødvendiggjort deres Fraværelse fra Hjemmet, og dette kan gjøre en væsentlig Forskjel. Allerede nu kan det være vanskeligt for Smaafolk paa Færøerne at faae deres Ret; thi det bliver en noget

bekostelig Historie at faae Udvalgskommissionen til at arbejde. Jeg saae forleden et Exempel derpaa, idet en lille Sag, der kun havde taget 1½ Dag, kom til at koste Bedkommende 30 Kr. ved Underinstansen i Omkostninger af denne Art, og det spiller paa Færøerne en ikke ganske lille Rolle. Men værre bliver det, naar de ikke alene skulle have deres Diæter forhøiede fra 1 Kr. 33 Ø. til 2 Kr., men ogsaa skulle have dem paa de Dage, hvor Kommissionen ikke er samlet, men hvor Medlemmerne alligevel er nødvendige til at være borte fra deres Hjem. Forholdene paa Færøerne kunne jo ofte være saaledes, at Storm og andre Hindringer kunne forhindre dem i at komme hjem i en Ugestid — det er ikke ualmindeligt — og saa ville Omkostningerne løbe ganske betydelig op for Bedkommende. Og ikke alene dette, men der er en Bestemmelse om, at den, der vil rejse en Sag, skal i Forveien deponere et efter Formandens Sjøn tilstrækkeligt Pengebeløb til at afholde disse Omkostninger, og ingen Smaamand vil let i Forveien kunne stille et saadant Beløb. Han vil ikke vove at anlægge sin Sag, og paa den Maade kan der ske store Uretfærdigheder. Jeg beed derfor ikke, om det er rigtig at fastholde den Bestemmelse, der nu staar i Forslaget. I Regjeringens oprindelige Forslag, som paa det Punkt kaldt sammen med Lagtingets, vare ganske vist Diæterne forhøiede fra 1 Kr. 33 Ø. til 2 Kr., men der var ikke taget en Bestemmelse om, at det skulde være for hver Dag, Forretningerne nødvendiggjorde Bedkommendes Fraværelse fra Hjemmet. Denne Bestemmelse blev indsat i Landstinget, og vi vide jo nu, at den har været forelagt Lagtinget, og at der ikke just er gjort nogen Indvending derimod af Betydning. Men der er tidligere fremkommet saa væsentlige Indvendinger derimod, at det forekommer mig, at fortiene nærmere Underjøgelse, om der ikke derved sker stor Uret mod Smaafolk paa Færøerne. Hvis det hidtil havde vist sig vanskeligt at faae Kommissionsmedlemmer, kunde det maatte være nødvendigt at gaa til denne Bestemmelse, men saavidt mig bekjendt, har der ikke vist sig nogen Vanskelighed ved at faae Mænd til at overtage disse Hverv selv mod den ringe Godtgjørelse, der hidtil er givet.

Dan: Dgsaa til dette Lovforslag har jeg en Bemærkning at gjøre, som jeg skal tillade mig at henstille til det vordende Udvalg. Der staar i § 2, at Landvæsenkommissionerne bestaa af Sjsjelmanden som Formand og 2 af Lagtinget valgte, i Sjsjel